

Umyndiges Midler, — der i det Væsentlige ogsaa have fundet Anvendelse med Hensyn til Anbringelse af offentlige Stiftelsers og andre under offentligt Tilsyn staaende Midler, og efter Udfaldet af denne Undersøgelse er nærværende Udkast til Lov om Udlaan af Umyndiges og andre under offentligt Tilsyn staaende Midler blevet udarbejdet, med Hensyn til hvilket Ministeriet skal bemærke Følgende:

Al Bestemmelserne om Anbringelsen af Umyndiges og offentlige Stiftelsers samt andre under offentligt Tilsyn staaende Midler er det efter Ministeriets Mening væsentligt kun dem, der angaae Burderingen af de faste Eiendomme, i hvilke der gives Sikkerhed for slige Midler, samt Reglerne om Størrelsen af deslige Udlaan mod Sikkerhed i faste Eiendomme, der fortiden egne sig til at undergaae Forandring. Ligesom nemlig allerede en væsentlig Side af Reglerne for Anbringelsen af Umyndiges Midler ved Udlaan i faste Eiendomme har fundet en fyldestgjørende Ordning ved Oprettelsen af Eaanebestyrelser i Dverreensstemmelse med den ovennævnte Lov af 26. Mai d. A., saaledes har Ministeriet formeent, at der ikke forelaae tilstækkelig Anledning til at træffe forandret Bestemmelse om de Værdigjenstande, hvori de omspurgte Midler kunne anbringes, i hvilken Henseende særlikt bemærkes, at Spørgsmaalet om deslige Midlers Anbringelse ved Indkjøb af Statsobligationer under Behandling af Loven af 26. Mai d. A., har fundet en Afgjørelse, ved hvilken det efter Ministeriets Mening bør have sit Forblivende. Forsaavidt dernæst en stor Deel af Reglerne for Anbringelse af Umyndiges Midler og andre under offentligt Tilsyn staaende Midler have været fastsatte ved administrative Bestemmelser, der deels gaae ud paa at kræve visse nærmere Egenskaber og Besskaffenheder ved de faste Eiendomme, der modtages som Sikkerhed, deels paa at fastsætte de nærmere Betingelser, som Debitorerne til Dverformynderriet skulle underkaste sig, deels paa at træffe Regler med Hensyn til Tilsynet med Panterne og for Eaanenes Overgang fra en Eier til en anden, har Ministeriet formeent, at disse Bestemmelser, som retligt ere udgaaede fra Administrationen, ogsaa vedblivende bør hen-

høre under denne og saaledes ikke ere egnede til at optages i Lovgivningen. Tilbage staae saaledes kun de i Forordning 7. Juni 1827 indeholdte Bestemmelser forsaavidt de ikke allerede ere ligefrem ophævede ved Bestemmelserne i Lov angaaende Forvaltning af Umyndiges Midler af 26. Mai d. A., navnlig Reglerne om Burderingen af de faste Eiendomme, der gives til Sikkerhed for Umyndiges, offentlige Stiftelsers og andre under offentligt Tilsyn staaende Midler og Reglerne om Størrelsen af de Beløb, der af de nævnte Midler maae udlaanes i samme.

Hvad det førstnævnte Punkt angaaer, indeholdes Bestemmelserne for samme i Frdg. 7de Juni 1827 § 2, jfr. § 10, ifølge hvilken de Mænd, der skulle vurdere de Eiendomme, i hvilke oftnævnte Midler anbringes, blive at udnævne for hver enkelt Forretning, i Kjøbenhavn af Magistraten og udenfor Kjøbenhavn af Retten, der have frit Valg mellem samtlige Jurisdiktionens Beboere, kun at det er paalagt den udmeldende Autoritet ved Mændenes Udmeldelse at iagttage den størst mulige Omhu for at tilvejebringe en paalidelig Burdering. De udmeldte Mænd have at foretage Forretningen paa egen Haand i Kjøbenhavn og udenfor Kjøbenhavn, naar den Sum, der skal udlaanes, ikke overstiger 500 Rd., men naar Summen udenfor Kjøbenhavn overstiger det nævnte Beløb bør Rettens Skrifer overvære Forretningen, velsede Mændene og føre Forretningen i Penen. De enkelte Taxationsforretninger blive afhjensede i Kjøbenhavn for Magistraten og udenfor Kjøbenhavn i Retten. I Henseende til de Regler, som Taxationsmændene skulle følge, foreskriver Forordningen ifkun, at Mændene have at tage Hensyn til Eiendommens virkelige Værdi i Handel og Baudel og ikke enten til Assurancesummen eller til hvad Bygningerne kunne have kostet at opføre, saa lidt som til hvad Eiendommen under heldige Konjunkturer har været og kan forventes igjen at ville blive værd. Det paalægges derhos den, der attraaer Eaanet, for Mændene at opgive den Sum, for hvilken Eiendommen sidst er solgt, og Taxationsmændene at tage de Indtægter i Betragtning, som Eiendommen efter Rimelighed